

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205126
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2717205126.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Fedora Benku v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: K. E., nar. XX. K. XXXX, D., E. XXXX/XX, o 4.098,26 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 3Csp/203/2017-88 zo dňa 9. marca 2020 v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania neprižnáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 1.900 eur a úroku z omeškania 5,5% ročne zo súm 4.098,26 eur od 4.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 4.8.2018 do 3.9.2018 zo sumy 100 eur od 4.9.2018 do 3.10.2018, zo sumy 100 eur od 4.10.2018 do 5.11.2018, zo sumy 100 eur od 6.11.2018 do 4.12.2018, zo sumy 100 eur od 5.12.2018 do 3.1.2019, zo sumy 100 eur od 4.1.2019 do 4.2.2019, zo sumy 100 eur od 5.2.2019 do 1.3.2019, zo sumy 100 eur od 2.3.2019 do 3.4.2019, zo sumy 100 eur od 4.4.2019 do 3.5.2019, zo sumy 100 eur od 4.5.2019 do 3.6.2019, zo sumy 100 eur od 4.6.2019 do 3.7.2019, zo sumy 100 eur od 4.7.2019 do 2.8.2019, zo sumy 100 eur od 3.8.2019 do 5.9.2019, zo sumy 100 eur od 6.9.2019 do 31.10.2019, zo sumy 200 eur od 1.11.2019 do 3.12.2019, zo sumy 100 eur od 4.12.2019 do 3.1.2020, zo sumy 100 eur od 4.1.2020 do 3.2.2020, zo sumy 100 eur od 4.2.2020 do zaplatenia zastavil; výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.430,79 eur a 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 3.330,79 eur od 17.4.2018 do 3.8.2018, zo sumy 3.230,79 eur od 4.8.2018 do 3.9.2018, zo sumy 3.130,79 eur od 4.9.2018 do 3.10.2018, zo sumy 3.030,79 eur od 4.10.2018 do 5.11.2018, zo sumy 2.930,79 eur od 6.11.2018 do 4.12.2018, zo sumy 2.830,79 eur od 5.12.2018 do 3.1.2019, zo sumy 2.730,79 eur od 4.1.2019 do 4.2.2019, zo sumy 2.630,79 eur od 5.2.2019 do 1.3.2019, zo sumy 2.530,79 eur od 2.3.2019 do 3.4.2019, zo sumy 2.430,79 eur od 4.4.2019 do 3.5.2019, zo sumy 2.330,79 eur od 4.5.2019 do 30.6.2019, zo sumy 2.230,79 eur od 4.6.2019 do 3.7.2019, zo sumy 2.130,79 eur od 4.7.2019 do 2.8.2019, zo sumy 2.030,79 eur od 3.8.2019 do 5.9.2019, zo sumy 1.930,79 eur od 6.9.2019 do 31.10.2019, zo sumy 1.730,79 eur od 1.11.2019 do 3.12.2019, zo sumy 1.630,79 eur od 4.12.2019 do 3.1.2020, zo sumy 1.530,79 eur od 4.1.2020 do 3.2.2020, zo sumy 1.430,79 eur od 4.2.2020 do zaplatenia s tým, že povolil žalovanému splácať dlh v splátkach po 100 eur mesačne, prvá splátka splatná k tretiemu dňu kalendárneho mesiaca nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, každá ďalšia splátka splatná v uvedenej výške k tretiemu dňu kalendárneho mesiaca, pod následkom zročnosti celého dlhu v prípade,

ak žalovaný čo i len jednu splátku neuhradí riadne a včas; výrokom III. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom IV. žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania 62,64%.

2. Rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, ods. 9, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 a 2, § 563, § 565, § 566, § 657 a § 658 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov - Občiansky zákonník (ďalej O.z.), § 497 zák. č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov - Obchodný zákonník (ďalej Obch.z.), § 1 ods. 1 a 2, § 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2 písm. f), § 11 ods. 1 písm. a/ a b/, ods. 2, § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného do 31. mája 2014 (ďalej ZoSÚ), o trovách rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).

3. Vecne prvoinštančný súd argumentoval tým, že 8. apríla 2014 bola medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným uzatvorená zmluva č. 5540501499 o poskytnutí najľahšej pôžičky Quatro - finančný dom, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok (právny predchodca žalobkyne) poskytla žalovanému úver, finančné plnenie vo výške 5.000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke sa žalovaný zaviazal splácať pôžičku celkom v sume 7.984,20 eur bez poistenia v mesačných splátkach po 133,07 eur v počte splátok 60. Zmluva o pôžičke obsahovala údaj RPMN 22,20%, termín konečnej splatnosti 4/2019, spôsob úhrady splátok poštovou poukážkou, ročnú úrokovú sadzbu 22,20% a priemernú hodnotu RPMN 20,54%, celkové náklady spotrebiteľa 2.984,20 eur. V spodnej časti zmluvy v časti „Klient“ je drobným písmom uvedené, že klient prehlasuje, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami, vyhlásil, že mu boli zmluvné podmienky doručené a tieto prevzal. Ďalej klient prehlasuje, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom prislúchajúcim spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť splátky riadne a včas. Z bodu 6.1 zmluvných podmienok (ďalej len ZP) vyplýva, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 ZP. Podľa 6.2. ZP pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.3 ZP prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. ZP sú začlenené do textu zmluvy.

Z prehľadu splátok a úhrad na zmluvu o pôžičke vyplýva, že žalovaný zaplatil celkom 1.669,21 eur. Prehľad je vedený do 31. augusta 2017. Z predžalobnej upomienky zo dňa 29. októbra 2014 vyhotovenej spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., adresovanej žalovanému súd prvej inštancie zistil, že spoločnosť vyzvala žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 425,83 eur do 5. decembra 2014 s upozornením, že ak nepríde k úhrade v danej lehote, je oprávnený úver zosplatiť. Podľa doručky žalovaný prevzal upomienku dňa 5. novembra 2014. Podľa oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 31. 12. 2014 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., oznámila žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy č. 6175769 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Z Notárskej zápisnice notárky JUDr. Ľubice Floriánovej N 3283/2017, NZ 54215/2017 z 11. 12. 2017 prvoinštančný súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., zanikla zlúčením so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017 vyplýva, že spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupníci postúpili na žalobkyňu ako postupníka pohľadávky voči dlžníkom postupcu uvedené v zozname pohľadávok. Z časti zoznamu pohľadávok súd zistil, že postupca uviedol do zoznamu aj dlžníka K. E., s adresou dlžníka D., E. XXXX/XX a v prílohe je uvedená výška pohľadávky 4098,26 eur. Výzvou na zaplatenie žalovanej pohľadávky z 1. decembra 2019 žalobca prostredníctvom splnomocnenca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 4.105,62 eur, pozostávajúcej z istiny 4.098,26 eur a z príslušenstva 1.607,26 eur. V písomnom uznaní žalovaného nároku, podpísaného vlastnoručne žalovaným dňa 1. decembra 2019 je uvedené, že žalovaný v právnej veci o zaplatenie 4.098,26 eur s príslušenstvom vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3Csp/203/2017 uznáva v celom rozsahu nárok uplatnený žalobkyňou v tomto spore z titulu nesplateného úveru a oznamuje súdu, že sa so žalobkyňou dohodol na zaplatení žalovanej pohľadávky formou pravidelných mesačných splátok vo výške 100 eur a navrhuje, aby ho súd zaviazal rozsudkom pre uznanie nároku a povolil mu zaplatenie žalovanej pohľadávky žalobcovi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 100 eur.

4. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že predmetná zmluva o pôžičke je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Na základe zmluvy o pôžičke došlo k poskytnutiu spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 2 písm. a/ ZoSÚ, podľa ktorého ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov

na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluva má spotrebiteľský charakter zmluvy, ktorej obsahom tak zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obch.z. ako aj zmluvy o pôžičke je záväzok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi dočasne peňažné prostriedky a spotrebiteľov záväzok ich vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Veriteľ Consumer Finance Holding a.s. poskytol žalovanému finančné prostriedky v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a žalovaný finančné prostriedky ako spotrebiteľ použil na vlastné potreby. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obch.z., ktorý je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obch.z. absolútnym obchodom a postavenie žalovaného v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a postavenie veriteľa, ktorý poskytol podľa predmetu svojho podnikania finančnú službu žalovanému podľa zmluvy vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 ZoSÚ. Súd prvej inštancie posudzoval vzťah strán nielen podľa Obch.z., ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia ZoSÚ a ustanovenia O.z. Použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety O.z. na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou odôvodňoval aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014. Toto ustanovenie je potrebné aplikovať aj na právny vzťah žalobcu a žalovaného z toho dôvodu, aby žalovaný nebol znevýhodnený v porovnaní so spotrebiteľmi, ktorých záväzkový vzťah vznikol za účinnosti tohto znenia § 52 ods. 2 tretej vety O.z. Pri týchto záveroch sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere po stránke formálnej a vyhodnotil zmluvu ako platnú, uzavretú podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia v písomnej forme a obsahujúcej niektoré náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti, priznanej rozsudkom. V konaní bolo preukázané, že veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. uzatvoril so žalovaným platne zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver, resp. pôžičku vo výške 5.000 eur. Vychádzajúc zo záveru, že medzi stranami bola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, zaoberal sa súd nárokom žalobcu uplatneným v konaní voči žalovanému na zaplatenie (§ 137 písm. a/ C.s.p.). Zmluva o spotrebiteľskom úvere v čase jej uzavretia neobsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom a to konkrétne náležitosť uvedenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, t.j. doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, v zmluve nie je uvedený konkrétny dátum konečnej splatnosti, len mesiac a rok, čo spotrebiteľa núti, aby si dátum konečnej splatnosti dopočítaval podľa zmluvných podmienok. Vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tak má nárok na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanému po odrátaní úhrad žalovaného. Zároveň konštatoval, že veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, teda pred uzavretím zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, nakoľko je uvedený len údaj o tom, že žalovaný je starobný dôchodca, veriteľ však nezisťoval výšku jeho dôchodku. Súd vychádzal z výpovede žalovaného, ktorý opísal okolnosti uzavretia zmluvy s ním tak, že sa ho veriteľ nepýtal, čo z dôchodku hradí, aké sú jeho náklady na domácnosť a či má alebo nemá vyživovaciu povinnosť. Veriteľ si pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľom nevyžiadal doklady o výške dôchodku, teda nezisťoval schopnosť žalovaného splácať mesačnú splátku 133,07 eur pri pokrytí jeho životných potrieb. Vzhľadom na uvedené je taktiež potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ. Pokiaľ išlo o listinu oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorou pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. vyzval žalovaného na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorazovo, súd prvej inštancie mal za to, že toto právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky má veriteľ v prípade, že ide o plnenie v splátkach a len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmluvných podmienkach je dojednaný jednak splatnosť splátok a tiež právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. dodržal aj postup podľa § 53 ods. 9 O.z., keď pred zosplatnením úveru vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok a to listinou predžalobná upomienka z 29. októbra 2014. Podľa prehľadu splátok a úhrad bola žalovanému účtovaná aj zmluvná pokuta 590,05 eur, túto žalobca žalobou neuplatnil, nestala sa predmetom konania a preto sa súd ďalej vo svojom rozhodnutí zmluvnou pokutou nezaoberal. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere získal peňažné prostriedky 5.000 eur. Nakoľko sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, od získaných finančných prostriedkov odpočítal úhrady žalovaného. Žalovaný podľa prehľadu splátok a úhrad splatil 1.669,21 eur, v čase podania žaloby tak bol dlh žalovaného len vo výške 3.330,79 eur. Podľa vyjadrenia žalobcu zo 7. februára 2020 žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady celkom v sume 1.900 eur (konkrétne 3.8.2018 v sume 100 eur, 3.9.2018 v sume 100 eur, 3.10.2018 v sume 100 eur, 5.11.2018

v sume 100 eur, 4.12.2018 v sume 100 eur, 3.1.2019 v sume 100 eur, 4.2.2019 v sume 100 eur, 1.3.2019 (žalobca pravdepodobne chybou v písaní uviedol 1.3.2018), v sume 100 eur, 3.4.2019 v sume 100 eur, 3.5.2019 v sume 100 eur, 3.6.2019 v sume 100 eur, 3.7.2019 v sume 100 eur, 2.8.2019 v sume 100 eur, 5.9.2019 v sume 100 eur, 31.10.2019 v sume 200 eur, 3.12.2019 v sume 100 eur, 3.1.2020 v sume 100 eur, 3.2.2020 v sume 100 eur). Žalovaný zaplatil celkom 3.569,21 eur. Žalobca mal nárok na zaplatenie sumy 1.430,70 eur (5.000 - 3.569,21) a úroku z omeškania 5% ročne tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj písomným uznaním nároku žalovaným, podpísaným dňa 1. decembra 2019, v ktorom žalovaný písomne uznal žalobkyňou uplatnený nárok v spore a oznámil súdu, že sa so žalobkyňou dohodol na pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur. Súd prvej inštancie k uznaniu dlhu žalovaným neprihliadol z dôvodu, že úmyslom žalovaného nebolo písomne uznať dlh, ale dosiahnuť plnenie v splátkach, jeho motiváciou pre podpísanie listiny uznanie žalovaného nároku bolo získanie splátok a nie uznanie dlhu. Zároveň súd neprihliadol k uznaniu žalovaného nároku žalovaným z dôvodu, že by vo veci nebolo možné v prípade návrhu strán schváliť zmier, nakoľko si žalobkyňa uplatňuje v konaní úroky a poplatky, na ktoré nemá nárok, keď zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, a to dobu trvania zmluvy a konečnú splatnosť úveru a zároveň veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, čo má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 ZoSÚ a teda schváleniu zmiernu by bránila skutočnosť, že nemožno spotrebiteľa zaviazat' na zákonom nedovolené plnenie vo forme úroku a poplatkov. Z uvedených dôvodov nevyhovelo návrhu žalobkyne a žalovaného na vydanie rozsudku pre uznanie.

5. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 2 C.s.p., pričom súd žalobkyňu, ktorá bola v konaní úspešnejšia, priznal nárok na náhradu trov konania oproti žalovanému v rozsahu 62,54% (žalobkyňa bola úspešná 81,27% v priznanej sume 1.430,79 eur a v sume 1.900 eur, ktorú žalovaný zaplatil po podaní žaloby a zavinil tak zastavenie konania v tejto časti, žalovaný bol úspešný 18,73% v nepriznanej sume 767,47 eur). V súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie, výlučne v jeho zamietajúcej časti, podala žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu odvolanie a navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť jej istinu 767,47 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 675,21 eur od 4. februára 2019 pravidelných mesačných splátkach 100 eur mesačne vždy najneskôr k 3. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej v lehote splatnosti a výrok IV. tak, že žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedla, že súd prvej inštancie napadnutým III. výrokom žalobu zamietol v prevyšujúcej časti 767,47 eur s prísl. a voči žalovanému jej priznal právo na čiastočnú náhradu trov konania. Výrok rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol je v rozpore s ustanovením § 282 C.s.p. Žalovaný písomným podaním doručeným súdu dňa 17. decembra 2019 uznal žalovaný nárok. V ospravedlnení neúčasti na pojednávaní zo dňa 28. februára 2020 žalobkyňa navrhla súdu prvej inštancie, aby vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa § 282 C.s.p. Keďže boli splnené všetky procesné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie, súd prvej inštancie mal vyhlásiť tento rozsudok. Právne posúdenie absencie konečnej splatnosti v zmluve o úvere, ktorá ma zakladať bezúročnosť úveru súdom prvej inštancie je nesprávne. V zmluve je vymedzená konečná splatnosť na 10/2019 a keďže si zmluvné strany dohodli splatnosť jednotlivých splátok na 20. deň v mesiaci (článok 6. bod 6.2. zmluva), konečná splatnosť bola dojednaná na 20. októbra 2019. Zmluva tak obsahuje konečnú splatnosť úveru v súlade so zákonom.

7. Žalovaný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalobkyne sa písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré

nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu výslovne ohraničenom len uplatnenou odvolacou argumentáciou bolo posúdiť, či bolo dôvodným čiastočne zamietnuť žalobu žalobkyne ako postupníka z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom - neprihliadnutím na uznávací prejav žalovaného a nerozhodol rozsudkom pre uznanie, ako aj to, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, t.j. zmluva neobsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti.

10. Súd prvej inštancie pritom čiastočné zamietnutie žaloby postavil okrem žalobkyňou namietaného tiež na tom, že predmetný úver sa i pre hrubé porušenie povinností veriteľa - posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 ZoSÚ.

11. Podľa § 380 odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (ods. 1). Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2).

12. Odvolateľka v odvolacích dôvodoch vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli zakladať odvolacie dôvody podľa § 365 C.s.p. odvolací súd v rámci prieskumu prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd tak môže prihliadať len na tie dôvody, ktoré vyplývajú z podaného odvolania a v odvolacom konaní zároveň vyšli najavo. Výnimkou sú len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, ktoré v danom prípade zistené neboli.

13. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal opodstatnenosťou odvolacej námietky žalobkyne, či zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu procesnému postupu v tom, že nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. § 282 C.s.p.

14. Zmluva č. 5540501499 o poskytnutí najľahšej pôžičky Quatro - finančný dom uzatvorená dňa 8. apríla 2014 medzi právnym predchodcom žalobkyne ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalovaného ako dlžníka. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznávajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. Okrem iného v zmysle ust. § 298 v spojení s ust. § 295 C.s.p. je súd povinný aj bez návrhu skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, a to nielen tých, na ktorých spočíva uplatnený nárok, ale všetkých ostatných podmienok spotrebiteľskej zmluvy alebo iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Tieto ustanovenia predstavujú v C.s.p. odôvodnenú výnimku z dispozičného princípu a z princípu „ne ultra petitem“. Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o spotrebiteľský charakter záväzkového vzťahu, z ktorého si žalobkyňa uplatňovala žalovanú istinu, bolo nutné ex offio posúdiť dôvodnosť nároku z hľadiska právnych predpisov spotrebiteľského práva tak, ako to urobil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie preto správne postupoval, keď vyhodnotil skutkový stav veci, predložené dôkazy a vec právne posúdil z hľadiska hmotného práva. Odvolacie námietky žalobkyne o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie s poukazom na to, že nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku, preto neboli dôvodné.

15. Vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na primárnu zodpovednosť žalobkyne za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 C.s.p.). V tejto súvislosti je preto potrebné konštatovať, že (hmotno-právne) odvolacie dôvody (zrejme z dôvodu predkladania väčšieho množstva typových podaní žalobkyňou na súdy), nekorešponujú so všetkými právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie o zamietnutí žaloby.

16. Žalobkyňa odvoláciu argumentáciu odvolacieho dôvodu (hmotno-právneho) založila výlučne len na tom, že nesúhlasí so záverom súdu, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, a to dobu trvania zmluvy a konečnú splatnosť úveru, čo má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ.

17. V odvolaní žalobkyne ale niet jedinej zmienky (a už vôbec protiargumentácie) vo vzťahu k posúdeniu toho, že predmetný úver sa i pre hrubé porušenie povinností veriteľa - posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ, považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ.

18. Ak potom argumentácia súdu prvej inštancie vo vzťahu k absencii náležitosti zmluvy podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver) a jej následkov nie je odvolaním žalobkyne napadnutá a odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvoinštančné rozhodnutie na základe iných, než odvolateľkou v odvolaní vznesených námietok, vychádzajúc z čl. 17 základných princípov C.s.p., ktorý zakotvuje princíp hospodárnosti konania a procesnej ekonomie, ako jeden z kľúčových ústavnoprávnych princípov, zásadne sa vzťahujúci na celé konanie od jeho začatia po právoplatné skončenie vecí, odvolací súd ďalej nepovažuje za hospodárne zaoberať sa odvolacou argumentáciou žalobkyne založenou len na namietaní niektorých z viacerých hmotnoprávných dôvodov zamietnutia žaloby, ktorý ostatný dôvod (odvolaním nenapadnutý) bol tak vylúčený z odvolacieho prieskumu a preto platí. Nič na to nemení ani skutočnosť, že v danom prípade ide len o jeden z viacerých dôvodov. To znamená, že aj keby bola odvolateľkina argumentácia úspešná, nič to nemení na platnosti odvolaním nenamietaného dôvodu čiastočného zamietnutia žaloby (veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, čím hrubo porušil povinnosti, keď pristúpil k posudzovaniu schopnosti splácať úver spotrebiteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, resp. bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úverov, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov).

19. V dôsledku uvedeného bolo potom nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, bez potreby zaoberania sa namietaným, ako vecne správny, vrátane výroku o náhrade trov konania s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

20. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C.s.p.), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

22. C.s.p. výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, naviac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia C.s.p. alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

23. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C.s.p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

24. Odvolací súd potom hoci úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, s odkazom tiež na obdobný záver NS SR v rozhodnutí z 26. októbra 2016 sp. zn. 6Cdo/544/2015.

25. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení; § 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.